

*

малката рѣчица. Тя отдавна ни мами съ сладко-
то си шуртене. Е, какъ да се не радвашъ на
всичко това, Милке? А знаешъ ли, кой донася
всичко това? Той е чудния мѣсецъ май. Затова
азъ се радвахъ и те поздравявахъ съ първия
му денъ.

— Имашъ право, бате, го прѣкъсна Милка
съ смѣхъ на лицето. Азъ съмъ напълно съгласна
съ тебе. Само едно желая — да отидемъ по близко
до малката рѣчица.

— Така, Милке, и азъ съмъ съгласенъ съ тебъ.
Да отидемъ.

Отидоха двамата и се спрѣха край брѣга на
бистратата рѣчица.

Пейчо си изу обувкитѣ и чорапитѣ, остави
ги на една страна и нагази въ хладната рѣчна
водица. Сѫщо направи и сестричето му.

Слѣдъ малко излѣзоха, обуха си краката и
се отправиха къмъ дома си.

Изъ пътя Милка опче веднажъ се призна
прѣдъ Пейча и му каза:

— Благодаря ти, бате. Азъ съмъ много до-
волна отъ днешната разходка. Отъ днесъ ната-
тъкъ въ всичко ще те вѣрвамъ.

Слѣдъ това малкитѣ дѣца идваха всѣки денъ
на рѣчния брѣгъ и повтаряха това, което ги най-
радваше. Така тѣ бѣха всѣкога весели и доволни.

Послушнитѣ запушалки.

(Забавление).

Ако турите въ водата една запушалка на
шише, ще видите, че тя веднага се обрѣща на

*

*